

РЕШЕНИЕ

№ 26019

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7500** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община, изпълняващ правомощията по направление „Транспорт и градска мобилност“, чрез процесуален представител, срещу решение № 2814/13.06.2024 г. по НАХД № 3444/24 г. на Софийски районен съд, 17 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № СОА22-РД11-530/30.05.2022 г., издадено от зам. -кмет на СО, с което на И. Р. Т., в качеството му на собственик на л.а. Ф. Ф. с рег. [рег.номер на МПС] , е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50. 00 лева, на основание чл. 22, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, във вр. с чл. 178е от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност и необоснованост на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението. Посочва, че по делото безспорно се установява, че

процесния автомобил е бил паркиран на тротоар на място неопределено за паркиране от собственика на пътя, както и че актът за установяване на административното нарушение и наказателното постановление са съставени на собственика на автомобила, поради липсата на данни пред контролния орган за управлението на процесния автомобил от друго лице. Оспорва изводите на съда, за допуснато процесуално нарушение при описване на обективните признаци на извършеното. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Ответникът – И. Р. Т. се представлява лично, представил писмен отговор на касационната жалба, в който са изложени подробни съображения за неоснователност на жалбата. Не претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, взема становище за основателност на касационната жалба.

Административна съд С. -град, 13-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 21.04.2022 г., в 18.35 ч., служител на длъжност "инспектор" при "Център за градска мобилност" ЕАД – [населено място] /ЦГМ/, в присъствието на свидетел, съставил АУАН за нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП, серия А, № 003377/21.04.2022г., с който на основание чл. 186, във вр. с чл. 178е от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 50 лв. на И. Р. Т., в качеството му на собственик на л.а. Ф. Ф. с рег. [рег.номер на МПС] , за констатирано неправилно паркиране върху тротоар в [населено място], до зала „А. Арена“. Съставен е Констативен протокол от 21.04.2022г., снимков материал. АУАН е връчен лично на нарушителя срещу подпис, като същият не е изложил възражения. Такива не са направени в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, зам. -кмета на СО, е издал НП № № СОА22-РД11-530/30.05.2022г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП, а именно заповед № СОА21-РД95-62/11.03.2021г. на кмета на СО , заповед РД-09-69/01.06.2021г., допълнително споразумение № РД-12-2П-49/01.02.2021г., длъжностна характеристика, инструкции за работа и снимков материал.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение №2814/13.06.2024 г. по НАХД № 3444/24 г., с което е отменил процесното НП, издадено от зам. -кмет на СО. За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непълно и неточно описание на нарушението в АУАН и НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок. Съдът намира подадената жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от И. Р. Т. допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – "инспектор контрол паркиране" при ЦГМ, а НП от зам. -кмета на СО, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т. д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непълно и неточно описание на нарушението в АУАН и НП. Прието е, че е налице липса на описание на конкретни факти относно вмененото нарушение и нарушението не е индивидуализирано в достатъчна степен, което е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя и до невъзможност съда да установи има ли извършено нарушение и какво е то. Посочено е, че липсва изписване на масата на автомобила, положението спрямо оста на пътя и дали откъм страната на сградите е оставено най-малко 2м. разстояние за преминаване на пешеходци, както и останалите обстоятелства касателно обективната страна на нарушението. Сочи и недоказано авторство на нарушението.

Решението е неправилно.

Настоящият касационен състав счита, че АУАН и НП отговарят на изискването в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и в чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях точно и ясно е направено описание на нарушението. Неправилен е извода на СРС, че във фактическото описание на нарушението липсват данни, които не позволяват на съда да направи категоричен извод, че извършеното деяние съставлява административно нарушение.

В АУАН и НП е посочено, че като собственика на л.а Ф. Ф. с рег. [рег.номер на МПС] , И. Р. Т. на 21.04.2022г. г., в 18.35 ч., в [населено място] е паркирал, върху тротоара, на място неопределено за паркиране на ППС от собственика на пътя, с което пречил на преминаването на пешеходци и виновно е нарушил чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

В текста на цитираната за нарушена правна норма е посочено, че за престой и

паркиране в населените места, пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2, 5 тона върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. От описаното в обстоятелствената част на АУАН и НП нарушение, в действителност става ясно, че процесното МПС е паркирано на място, което не е определено за паркиране, поради което допуснатото от закона изключение от правилото, че паркирането върху тротоара винаги е нарушение не следва да се прилага. Следователно всички останали обстоятелства, свързани с допустимото изключение – тонаж, разстояние от сгради, начина на паркиране са ирелевантни за случая и не следва да намират място в диспозитива на повдигнатото административно обвинение. От изложеното следва, че не е налице непълнота в описанието, което да води до неяснота по отношение на фактическия състав на вмененото нарушение. Вярно е, че посочената като нарушена норма съдържа сложен фактически състав, който изисква детайлно посочване на обстоятелствата при извършване на административното нарушение, но само ако е налице първото основно и относимо към изключението обстоятелство – на място, посочено за паркиране от собственик на пътя. Изпълнителното деяние на нарушението е описано пълно и точно.

Не се споделят и изводите на СРС относно авторството и липсата на доказателства за лицето, което е управлявало процесното МПС. Тук следва да се посочи, че по аргумент от чл. 188 от ЗДвП, отговорността на собственика на МПС е субсидиарна, т. е. той отговаря само, ако не посочи на кого е предоставил МПС, какъвто е настоящия случай.

В текста на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП е разписано, че редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В настоящия случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. Нито към момента на съставяне на АУАН, нито в предвидения от закона срок, посоченият като нарушител Т. е възразил срещу посочването му като отговорно лице, паркирало ППС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде отменено. Налице са основанията за отмяна на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, на същия му се дължат разноски на основание 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК м размер на 80лв. за юрк.възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, 13-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №2814/13.06.2024 г. по НАХД № 3444/24 г. на Софийски районен съд, 17 състав И **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА**

ПОТВЪРЖДАВА НП № СОА22-РД11-530/30.05.2022 г., издадено от зам. -кмет на СО.

ОСЪЖДА И. Р. Т. ЕГН: [ЕГН], да заплати на СО сумата от 160 /сто и шестдесет/ лева, представляваща разноски за двете инстанции .

Решението е окончателно.
ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

Председател:
Членове: